

**ZAKON
O DUGU, ZADUŽIVANJU I GARANCIJAMA U
FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE**

ZAKON O DUGU, ZADUŽIVANJU I GARANCIJAMA U FEDERACIJI BOSNE I HERCEGOVINE

POGLAVLJE I. OPĆE ODREDBE

Član 1. (Predmet Zakona)

- (1) Ovim Zakonom uređuju se uslovi, način i postupak zaduživanja Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija), kantona, gradova, općina, vanbudžetskih korisnika i javnih preduzeća u Federaciji, izdavanje garancija Federacije, kantona, gradova i općina, osiguranje sredstava za servisiranje duga, vođenje evidencija i izvještavanje o dugu i garancijama u Federaciji, te druga pitanja koja se odnose na dug i garancije.
- (2) Ovim propisom se u zakonodavstvo Federacije djelomično preuzima Direktiva Vijeća 2011/85/EU od 08. novembra 2011. godine o zahtjevima za budžetske okvire država članica (Sl.L. 306, 23.11.2011.) (CELEX broj: 02011L0085-20240430), posljednji prečišćeni tekst od 30. aprila 2024. godine.

Član 2. (Definicije)

Termini koji se koriste u ovom Zakonu imaju sljedeća značenja:

- 1) **Akt o preuzimanju finansijske obaveze** je pisani sporazum, ugovor, prospekt ili drugi finansijski aranžman koji sadrži uslove pod kojima je dužnik dobio sredstva od povjerioca ili odredbe kojima se regulira otplata pozajmljenih sredstava, kao i drugi finansijski aranžmani u skladu sa zakonom na osnovu kojih za dužnika nastaju finansijske obaveze.
- 2) **Budžetski rashodi** propisani su zakonom i propisima donesenim na osnovu zakona za poslove, funkcije i programe koji se planiraju u finansijskim planovima budžetskih korisnika, odnosno u budžetu.
- 3) **Deficit proizašao iz gotovinskog toka** je privremeni deficit prouzrokovan razlikom u vremenu prikupljanja budžetskih prihoda i plaćanja budžetskih rashoda i baziran je na budžetu u kojem ukupno planirani budžetski prihodi nisu manji od ukupnih budžetskih rashoda za tu fiskalnu godinu.
- 4) **Direktna garancija** je garancija izdavaoca garancije izdata direktno u korist povjerioca.
- 5) **Direktni unutrašnji dug Federacije** je dug nastao direktno u ime Federacije i isključuje relevantni unutrašnji dug.
- 6) **Direktni vanjski dug Federacije** je dug nastao direktno u ime Federacije i isključuje relevantni vanjski dug Federacije.
- 7) **Državna pomoć** je svaki stvarni ili potencijalni javni rashod ili umanjeno ostvarenje javnog prihoda, postojećeg, planiranog ili potencijalnog, koja može biti dodijeljena ili planirana direktno ili indirektno od davaoca državne pomoći, u bilo kojem obliku, čime se narušava ili postoji opasnost od narušavanja konkurencije na tržištu stavljajući u povoljniji položaj određene privredne subjekte, proizvodnju ili trgovinu određenih proizvoda, ili pružanje određenih usluga, ako to utječe na ispunjavanje međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine iz ove oblasti.
- 8) **Državni dug** je dug Bosne i Hercegovine izražen u domaćoj valuti čiji je dužnik Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Ministarstvo finansija i trezora), u ime Bosne i Hercegovine.
- 9) **Dug** je finansijska obaveza za pozajmljena novčana sredstva nastala u skladu sa aktom o preuzimanju finansijske obaveze.
- 10) **Dug Federacije** je vanjski i unutrašnji dug Federacije izražen u domaćoj ili stranoj valuti, po kojem je dužnik, direktno ili indirektno, Federalno ministarstvo finansija-Federalno ministarstvo financija (u daljem tekstu: Federalno ministarstvo finansija) u ime Federacije, i ne obuhvata dug kantona, gradova i općina. U dug Federacije uključuje se i dug Federacije koji je do sada nastao u skladu sa zakonom koji je bio na snazi u vrijeme zaduženja.

- 11) **Dug grada i općine** je unutrašnji i vanjski dug grada i općine.
- 12) **Dug kantona** je unutrašnji i vanjski dug kantona.
- 13) **Dugoročni dug** je dug koji se otplaćuje u roku dužem od jedne godine od dana zaduženja.
- 14) **Dužnik** je strana koja primarno ima obavezu izmirenja finansijske obaveze.
- 15) **Finansijski lizing** je sporazum za lizing kapitalne investicije na određeni vremenski period s tim da na kraju tog perioda kapitalna investicija postaje vlasništvo dužnika kao što je definirano zakonom.
- 16) **Garancija** je preuzeta finansijska obaveza u vidu jednostrane pisane izjave izdavaoca garancije ili dvostranog sporazuma zaključenog između izdavaoca garancije i korisnika garancije da izdavalac garancije plati dospelu, a neizmirenu obavezu, u slučaju da dužnik, koji ima primarnu obavezu za izvršenje dospelje finansijske obaveze osigurane garancijom, nije izvršio takvu obavezu.
- 17) **Indirektna garancija** je protugarancija izdata u korist drugog garanta.
- 18) **Indirektni dug Federacije** je dug Federacije nastao u ime i za račun dužnika i koji dužnik servisira prema Federaciji u skladu sa uslovima definiranim ugovorom.
- 19) **Javno preduzeće** je pravno lice upisano u sudski registar kao privredno društvo i koje obavlja djelatnost od javnog društvenog interesa (energetika, komunikacije, komunalne djelatnosti, upravljanje javnim dobrima i druge djelatnosti od javnog društvenog interesa) ili pravno lice definirano kao javno preduzeće posebnim propisom.
- 20) **Javna zdravstvena ustanova** je ustanova koja obavlja zdravstvenu djelatnost u javnom interesu u skladu sa propisima o zdravstvenoj zaštiti i registraciji ustanova u Federaciji čiji je osnivač Parlament Federacije, skupština kantona, gradsko ili općinsko vijeće.
- 21) **Javni dug Federacije** predstavlja ukupan dug svih institucionalnih jedinica u Federaciji koje su prema pravilima statističke metodologije Evropske unije razvrstane u sektor opće države, a obuhvata ukupan dug Federacije, kantona, gradova i općina i vanbudžetskih korisnika, isključujući dug između ovih subjekata.
- 22) **Kapitalna investicija** ili kapitalno ulaganje je ulaganje u povećanje i očuvanje vrijednosti imovine, ulaganja u zemljište, građevine, opremu i drugu materijalnu i nematerijalnu imovinu, a koja ima period amortizacije duži od jedne godine.
- 23) **Korisnik garancije** je povjerilac odnosno drugi garant kojem se, u slučaju neispunjenja dospelje finansijske obaveze od strane dužnika, izdavalac garancije obavezuje da će ispuniti ugovorenu obavezu, ako su ispunjeni uslovi iz garancije.
- 24) **Kratkoročni dug** je dug koji se otplaćuje u roku kraćem od jedne godine od dana zaduženja.
- 25) **Povjerilac** je kreditor, zajmodavac, lizing društvo i investitor u vrijednosne papire dužnika.
- 26) **Prihodi** u smislu ovog Zakona podrazumijevaju, bez ograničenja, porezne i neporezne prihode i ostale prihode utvrđene zakonima i drugim propisima.
- 27) **Princip krajnjeg korisnika** alocira obaveze Federacije o izvršenju otplate vanjskog duga na osnovu mjesta korištenja kreditnih sredstava u vrijeme kada je taj dug nastao.
- 28) **Privredni subjekti u poteškoćama** su oni koji nisu u stanju da, bilo svojim vlastitim sredstvima ili sredstvima koja mogu dobiti od svojih vlasnika (dioničara) ili povjerilaca zaustave gubitke, što bi bez intervencije javnih organa, u kratkom ili srednjem roku, gotovo sigurno rezultiralo prestankom njihovog poslovanja.
- 29) **Redovni prihodi** podrazumijevaju prihode koji ne uključuju transfere ostalih nivoa vlasti i fondova izuzev redovnih zakonskih transfera, transfere od inostranih vlada i međunarodnih organizacija, i prihode iz posebnih ugovora: sufinansiranje građana za jedinicu lokalne zajednice, te druge jednokratne prihode koji se neće kontinuirano realizirati u budućim periodima.
- 30) **Refinansiranje** je zaduživanje radi zatvaranja postojećeg duga novim dugom.
- 31) **Relevantni dug Federacije** je dug Federacije u čije ime se zadužila Bosna i Hercegovina i koji je plativ iz sredstava koje osigurava Federacija.
- 32) **Relevantni dug kantona** je dug kantona u čije ime se zadužila Federacija i koji je plativ iz sredstava koje osigurava kanton.
- 33) **Relevantni dug grada ili općine** je dug grada ili općine u čije ime se zadužila Federacija ili kanton i koji je plativ iz sredstava koje osigurava grad ili općina.
- 34) **Reprogram** je promjena već ugovorenih uvjeta kredita ili zajma koja može uključivati promjenu u načinu i roku otplate, promjenu kamatne stope, odgodu plaćanja dospelog dugovanja i mirovanje otplate.

- 35) **Servisiranje duga** je uplata sredstava svake fiskalne godine za glavnicu, kamatu, diskont i druge obaveze na osnovu duga uključujući ostale prateće troškove.
- 36) **Stalno izdvajanje namjenskih sredstava** je ovlaštenje u budžetu i zakonu odnosno odluci o izvršenju budžeta za tekuću godinu koje daje nadležno zakonodavno ili predstavničko tijelo radi izdvajanja namjenskih sredstava u konkretnu svrhu.
- 37) **Ukupan dug Federacije** predstavlja dug svih institucionalnih jedinica Federacije koje su prema pravilima statističke metodologije Evropske unije razvrstane u sektor opće države, a obuhvata dug Federacije i federalnih vanbudžetskih korisnika, isključujući dug između ovih subjekata.
- 38) **Ukupan dug grada ili općine** predstavlja dug svih institucionalnih jedinica grada ili općine koje su prema pravilima statističke metodologije Evropske unije razvrstane u sektor opće države, a obuhvata dug grada odnosno općine i vanbudžetskih korisnika grada odnosno općine, isključujući dug između ovih subjekata.
- 39) **Ukupan dug kantona** predstavlja dug svih institucionalnih jedinica kantona koje su prema pravilima statističke metodologije Evropske unije razvrstane u sektor opće države, a obuhvata dug kantona i vanbudžetskih korisnika kantona, isključujući dug između ovih subjekata.
- 40) **Unutrašnja garancija** je garancija kojom se garantira otplata unutrašnjeg duga dužnika.
- 41) **Unutrašnji dug Federacije, kantona, grada i općine, vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća** je dug Federacije, kantona, grada i općine izuzimajući njihov vanjski dug.
- 42) **Vanbudžetski fond** je pravno lice, osnovano na osnovu zakona, koje se finansira iz namjenskih doprinosa i drugih prihoda. Vanbudžetskim fondovima u smislu ovog Zakona smatraju se fondovi socijalne sigurnosti: Federalni zavod za penzijsko i invalidsko osiguranje, Federalni zavod za zapošljavanje, Zavod zdravstvenog osiguranja i reosiguranja Federacije BiH, kantonalni zavodi zdravstvenog osiguranja i kantonalne službe za zapošljavanje.
- 43) **Vanbudžetski korisnik** u smislu ovog Zakona je privredno društvo, organizacija, ustanova ili drugo pravno lice u kojem Federacija, kanton, grad ili općina ima odlučujući utjecaj na upravljanje i koje se prema pravilima statističke metodologije Evropske unije razvrstava u sektor opće države, a nije budžetski korisnik.
- 44) **Vanjska garancija** predstavlja garanciju kojom se garantira otplata vanjskog duga dužnika.
- 45) **Vanjski dug Federacije, kantona, grada i općine, vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća** je dug prema inostranim povjeriocima plativ u stranoj valuti.
- 46) **Vrijednosni papiri Federacije, kantona, gradova, općina, vanbudžetskih korisnika i javnih preduzeća** su prenosive isprave u nematerijalizovanom obliku-elektronski zapisi na osnovu kojih se ostvaruju prava prema emitentu i čine obavezu emitenta u skladu sa Zakonom i odlukom o emisiji vrijednosnih papira.
- 47) **Zaduživanje** je stvaranje finansijske obaveze po osnovu ugovora o kreditu, zajmu, finansijskom lizingu i izdavanju vrijednosnih papira.

POGLAVLJE II. DUG I ZADUŽIVANJE

Odjeljak A. Status, kategorije i instrumenti osiguranja duga

Član 3. (Dug kao apsolutna obaveza)

- (1) Dug Federacije predstavlja apsolutnu i безусловnu obavezu Federacije u skladu sa uslovima definiranim ugovorom o kreditu, zajmu, finansijskom lizingu i propisima o emisiji vrijednosnih papira, te zakonom i drugim aktom kojim je Federacija preuzela dug drugog pravnog lica kao svoj javni dug.
- (2) Dug kantona predstavlja apsolutnu i безусловnu obavezu kantona u skladu sa uslovima definiranim ugovorom o kreditu, zajmu, finansijskom lizingu i propisima o emisiji vrijednosnih papira, te zakonom ili drugim aktom kojim je kanton preuzeo dug drugog pravnog lica kao svoj javni dug.
- (3) Dug grada odnosno općine predstavlja apsolutnu i безусловnu obavezu grada ili općine u skladu sa uslovima definiranim ugovorom o kreditu, zajmu, finansijskom lizingu i propisima o emisiji

vrijednosnih papira, te drugim aktom kojim je grad odnosno općina preuzela dug drugog pravnog lica kao svoj javni dug.

- (4) Dug vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća predstavlja apsolutnu i безусловnu obavezu vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća u skladu sa uslovima definiranim ugovorom o kreditu, zajmu, finansijskom lizingu i propisima o emisiji vrijednosnih papira.

Član 4. (Državni dug)

- (1) Državni dug obuhvata i dug Bosne i Hercegovine koji je nastao u skladu sa zakonom koji je bio na snazi u vrijeme zaduženja.
- (2) U svrhu utvrđivanja državnog duga, kada je neizmirena obaveza izražena u zakonskoj valuti, izuzimajući domaću valutu, vrijednost će se preračunati u domaću valutu u vrijeme vršenja procjene, prema zvaničnom kursu Centralne banke Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Centralna banka).

Član 5. (Status otplate duga)

- (1) Sve obaveze koje čine unutrašnji i vanjski dug Federacije imaju jednak status, bez obzira na to kada su nastale i da li su nastale izdavanjem vrijednosnih papira, uzimanjem kredita, zajmova, finansijskog lizinga ili preuzimanjem duga.
- (2) Otplata glavnice duga, plaćanje kamata, naknada i ostalih obaveza na taj dug su prioriteta obaveza Federacije, bez obzira na izvore prihoda i da li su položena na račun u komercijalnoj banci ili na račun kod Centralne banke i ne podliježu, sada ili kasnije, bilo kojem drugom potraživanju.
- (3) Odredbe stava (1) i (2) ovog člana na odgovarajući način se primjenjuju na kantone, gradove i općine.

Član 6. (Instrumenti osiguranja duga)

- (1) Dug Federacije se može dodatno osigurati:
 - a) Mjenicom;
 - b) Cjelokupnim ili dijelom prihoda koji se očekuje od kapitalne investicije;
 - c) Garancijom banke i društva za finansijsko osiguranje i garancijom Bosne i Hercegovine.
- (2) Dug kantona, grada i općine se može dodatno osigurati:
 - a) Mjenicom;
 - b) Namjenskim novčanim depozitom do visine godišnjeg anuiteta;
 - c) Cjelokupnim ili dijelom prihoda koji se očekuje od kapitalne investicije;
 - d) Prihodima od indirektnih poreza koji pripadaju kantonu, gradu i općini;
 - e) Garancijom banke i društva za finansijsko osiguranje, garancijom Bosne i Hercegovine i Federacije, a dug grada i općine i garancijom kantona.
- (3) U slučaju da se otplata duga dodatno osigurava instrumentima osiguranja iz st. (1) i (2) ovog člana odlukom o zaduženju utvrđuje se i ovlaštenje za davanje instrumenata iz stava (1) tač. a) i b) i iz stava (2) tač. a), b), c) i d) ovog člana.
- (4) Dug vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća može se osigurati prema pravilima koja uređuju poslovanje i upravljanje vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća.

Član 7.
(Ništavnost duga i instrumenata osiguranja)

- (1) Zaduženje koje nastane nakon stupanja na snagu ovog Zakona, a nije nastalo na način i pod uslovima propisanim ovim Zakonom neće biti važeća i provodiva obaveza Federacije, kantona, grada, općine, vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća.
- (2) Odredbe ugovora o kreditu, zajmu i finansijskom lizingu zaključeni suprotno odredbama ovog Zakona su ništavne.
- (3) Bilo koji instrument osiguranja koji se izdaje povjeriocu u svrhu osiguranja otplate duga Federacije, kantona, grada i općine suprotno ovlaštenjima iz člana 6. stav (3) Zakona je ništavan.

Odjeljak B. Način zaduživanja, ovlaštenja i godišnja ograničenja novog zaduživanja

Član 8.
(Mjesto, valuta i forma zaduživanja)

- (1) Federacija, kanton, grad i općina se mogu zaduživati u zemlji i inostranstvu, u domaćoj i stranoj valuti uzimanjem kredita, zajmova, finansijskog lizinga i izdavanjem vrijednosnih papira i preuzimanjem duga.
- (2) Vanbudžetski korisnik i javno preduzeće se može zaduživati na način i u formi prema pravilima koja uređuju poslovanje i upravljanje vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća.

Član 9.
(Ročnost duga)

- (1) Federacija kanton, grad i općina se mogu zaduživati kratkoročno i dugoročno.
- (2) Izuzetno od stava (1) ovog člana, zaduživanje u svrhe iz člana 18. stav (1) tačka a) Zakona moguće je samo u okviru kratkoročnog zaduživanja.
- (3) Vanbudžetski korisnik i javno preduzeće se mogu zaduživati prema pravilima koja uređuju poslovanje i upravljanje vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća.

Član 10.
(Kratkoročno zaduživanje za finansiranje budžetskog deficita proizašlog iz gotovinskog toka)

- (1) Kratkoročni dug nastao radi finansiranja budžetskog deficita proizašlog iz gotovinskog toka mora se otplatiti u fiskalnoj godini u kojoj je zaduženje i nastalo, te ni u kom vremenskom periodu tokom te fiskalne godine ne smije preći 15% redovnih prihoda budžeta ostvarenih u prethodnoj fiskalnoj godini.
- (2) Kratkoročni dug nastao radi finansiranja budžetskog deficita proizašlog iz gotovinskog toka neće se smatrati neizmirenim i neće ulaziti u svrhe utvrđivanja ograničenja za zaduživanje i izdavanje garancija.

Član 11.
(Ovlaštenja za provođenje postupka zaduživanja Federacije, kantona, grada odnosno općine)

U skladu sa odredbama ovog Zakona, Federalno ministarstvo finansija, kantonalno ministarstvo finansija, služba za finansije grada odnosno općine, imaju isključivo ovlaštenje za provođenje postupaka za:

- a) zaključivanje ugovora o kreditu, zajmu i finansijskom lizingu;
- b) izdavanje vrijednosnih papira;

c) izdavanje garancija.

Član 12.

(Godišnje ograničenje iznosa novog zaduživanja Federacije, kantona, grada i općine)

- (1) Godišnje ograničenje iznosa novog zaduživanja Federacije i kantona određuje se budžetom i zakonom o izvršenju budžeta, a grada i općine budžetom i odlukom o izvršenju budžeta.
- (2) U periodu privremenog finansiranja Federacija, kanton, grad i općina se mogu zadužiti po osnovu unutrašnjeg i vanjskog duga do iznosa utvrđenog u odluci o privremenom finansiranju.
- (3) U odluci o privremenom finansiranju može biti predviđena mogućnost dodatnog zaduživanja najviše do iznosa tekućih otplata duga koji ima dospijeće u periodu do 3 mjeseca po isteku privremenog finansiranja.
- (4) Ukoliko se u periodu privremenog finansiranja budžet ne donese do 31. marta, Vlada Federacije, vlada kantona, gradonačelnik i načelnik ovlašteni su donositi odluke o zaduženju i zaduživanjem osiguravati sredstva za otplatu duga koji dospijeva tokom fiskalne godine.
- (5) U slučaju da se vrijednosni papiri emitiraju sa diskontom, ograničenje se obračunava po nominalnoj vrijednosti emitiranih vrijednosnih papira.

Član 13.

(Godišnje ograničenje zaduživanja vanbudžetskog korisnika)

- (1) Finansijskim planom vanbudžetskog korisnika Federacije određuje se visina i svrha novog unutrašnjeg i vanjskog zaduženja u toku fiskalne godine.
- (2) Zakonom o izvršenju budžeta Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Zakon o izvršenju budžeta Federacije) određuje se ukupna visina zaduženja iskazana u finansijskim planovima svih vanbudžetskih korisnika Federacije, kao i ukupan iznos otplata glavnice duga.
- (3) Godišnji iznos zaduženja svih vanbudžetskih korisnika Federacije ne može biti veći od ukupne visine zaduženja određene Zakonom o izvršenju budžeta Federacije.
- (4) Odredbe ovog člana na odgovarajući način primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

Član 14.

(Ograničenje zaduživanja vanbudžetskog fonda i javne zdravstvene ustanove)

- (1) Vanbudžetskom fondu i javnoj zdravstvenoj ustanovi nije dozvoljeno zaduživanje, odnosno stvaranje unutrašnjeg ili vanjskog duga.
- (2) Odredbe stava (1) ovog člana ne odnose se na javnu zdravstvenu ustanovu koja se prema pravilima statističke metodologije Evropske unije ne razvrstava u sektor opće države.
- (3) U slučaju kolizije ovog Zakona i zakona iz oblasti zdravstvene zaštite primjenjuju se odredbe ovog Zakona.

Odjeljak C. Prethodna saglasnost za zaduživanje i izdavanje garancije

Član 15.

(Prethodna saglasnost Federalnog ministarstva finansija)

- (1) U skladu sa odredbama ovog Zakona bez prethodne pisane saglasnosti Federalnog ministarstva finansija ne mogu se zaduživati:
 - a) kantoni, gradovi i općine,

- b) federalni vanbudžetski korisnici,
 - c) federalna javna preduzeća koja su u posljednje dvije godine zaredom ostvarila negativan finansijski rezultat,
 - d) pravna lica koja imaju neotplaćen dug za koji je izdata garancija Federacije.
- (2) Federalno ministarstvo finansija utvrđuje i objavljuje listu subjekata iz stava (1) tač. b), c) i d) ovog člana na svojoj internet stranici.
- (3) Lista subjekata iz stava (2) ovog člana se usklađuje jednom godišnje.
- (4) Bez prethodne pisane saglasnosti Federalnog ministarstva finansija
- a) kantoni, gradovi i općine ne mogu izdavati garancije,
 - b) kantoni ne mogu davati prethodnu saglasnost za zaduživanje kantonalnim vanbudžetskim korisnicima,
 - c) gradonačelnik odnosno načelnik ne može davati prethodnu saglasnost za zaduživanje vanbudžetskim korisnicima grada, odnosno općine.
- (5) Federalni ministar finansija pravilnikom propisuje postupak davanja prethodne pisane saglasnosti iz st. (1) i (4) ovog člana, obavezan sadržaj zahtjeva, obavezne priloge i dokumentaciju.

Član 16. **(Prethodna saglasnost ministarstva finansija kantona)**

- (1) U skladu sa odredbama ovog Zakona bez prethodne pisane saglasnosti ministarstva finansija kantona ne mogu se zaduživati:
- a) kantonalni i vanbudžetski korisnici,
 - b) kantonalna javna preduzeća koja su u posljednje dvije godine zaredom ostvarila negativan finansijski rezultat,
 - c) pravna lica koja imaju neotplaćen dug za koji je izdata garancija kantona.
- (2) Federalno ministarstvo finansija utvrđuje i objavljuje listu subjekata iz stava (1) tač. a), b) i c) ovog člana na svojoj internet stranici.
- (3) Lista subjekata iz stava (2) ovog člana se usklađuje jednom godišnje.
- (4) Ministar finansija kantona pravilnikom propisuje postupak davanja prethodne pisane saglasnosti iz stava (1) ovog člana, obavezan sadržaj zahtjeva, obavezne priloge i dokumentaciju.

Član 17. **(Prethodna saglasnost grada i općine)**

- (1) U skladu sa odredbama ovog Zakona bez prethodne pisane saglasnosti gradskog odnosno općinskog vijeća ne mogu se zaduživati:
- a) vanbudžetski korisnici grada odnosno općine,
 - b) javna preduzeća grada ili općine,
 - c) pravna lica koja imaju neotplaćen dug za koji je izdata garancija grada ili općine.
- (2) Federalno ministarstvo finansija utvrđuje i objavljuje listu subjekata iz stava (1) tač. a), b) i c) ovog člana na svojoj internet stranici.
- (3) Lista subjekata iz stava (2) ovog člana se usklađuje jednom godišnje.
- (4) Gradonačelnik i načelnik pravilnikom propisuje postupak davanja prethodne pisane saglasnosti iz stava (1) ovog člana, obavezan sadržaj zahtjeva, obavezne priloge i dokumentaciju.

Odjeljak D. Svrha i postupak unutrašnjeg zaduživanja

Član 18. (Svrha unutrašnjeg zaduživanja)

- (1) Federacija, kanton, grad i općina se mogu zaduživati po osnovu unutrašnjeg duga u sljedeće svrhe:
 - a) Finansiranja budžetskog deficita proizašlog iz gotovinskog toka,
 - b) Finansiranja budžetskog deficita,
 - c) Finansiranja razvojnih programa i kapitalnih investicija odobrenih programom javnih investicija,
 - d) Servisiranje duga, uključujući i povezane troškove,
 - e) Plaćanja aktiviranih garancija u potpunosti ili djelimično,
 - f) Finansiranja uspostavljanja i održavanja rezervi likvidnosti,
 - g) Prijevremena otpлата duga ili otkupa izdatih dužničkih vrijednosnih papira,
 - h) Restrukturiranja nedospjelog duga,
 - i) Finansiranja posebnih programa odobrenih od strane nadležnog zakonodavnog ili predstavničkog tijela.
- (2) Vanbudžetski korisnik i javno preduzeće se može zaduživati samo u svrhe koje su dopuštene propisima koji uređuju njihovo poslovanje.

Član 19. (Postupak unutrašnjeg zaduživanja Federacije, kantona, grada i općine)

- (1) Odredbe propisa iz člana 12. st. (1), (2) i (4) Zakona su opća ovlaštenja za zaduživanje tokom fiskalne godine na osnovu unutrašnjeg duga do propisanog iznosa koje se provodi u skladu sa ovim Zakonom.
- (2) U skladu sa odredbama propisa iz člana 12. st. (1), (2) i (4) Zakona Vlada Federacije, vlada kantona, gradsko odnosno općinsko vijeće donose posebnu odluku o zaduženju kojom se utvrđuje visina i svrha zaduženja, forma i uslovi zaduženja, rok dospeljeća, ovlaštenja za davanje instrumenata osiguranja, te drugi relevantni elementi.
- (3) Zaduzenje u skladu sa odlukom iz stava (2) ovog člana može se provesti u jednoj ili u više tranši.
- (4) Federalni ministar finansija, ministar finansija kantona, gradonačelnik odnosno načelnik su ovlašteni da provedu odluku iz stava (2) ovog člana.

Član 20. (Relevantni unutrašnji dug Federacije)

- (1) U slučaju da unutrašnje zaduženje Federacije nastaje u vidu vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine, Federalno ministarstvo finansija će se konsultovati sa Ministarstvom finansija i trezora u vezi sa emisijom vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine.
- (2) U slučaju relevantnog unutrašnjeg zaduženja Federacije iz stava (1) ovog člana Federalno ministarstvo finansija podnosi zahtjev Ministarstvu finansija i trezora za stvaranje obaveza na osnovu indirektnog duga Bosne i Hercegovine u korist Federacije.
- (3) Zahtjev iz stava (2) ovog člana sadrži neopozivo uputstvo Ministarstvu finansija i trezora da emitira vrijednosne papire Bosne i Hercegovine u skladu sa uslovima definiranim odlukom iz člana 19. stav (2) Zakona.
- (4) Nakon odobrenja za stvaranje indirektnog duga Bosne i Hercegovine, Federalno ministarstvo finansija dužno je zaključiti ugovor sa Ministarstvom finansija i trezora kojim se uređuju

međusobna prava i obaveze, uključujući i obavezu Federacije da Bosni i Hercegovini plati svoj relevantni unutrašnji dug.

Član 21.
(Emisija vrijednosnih papira Federacije, kantona, grada i općine)

- (1) Vlada Federacije je ovlaštena donijeti propise kojima se uređuju uslovi i pravila emisije vrijednosnih papira Federacije.
- (2) Kada unutrašnje zaduženje Federacije nastaje emisijom vrijednosnih papira, zaduženje se provodi u skladu sa propisima koji uređuju tržište vrijednosnih papira u Federaciji i propisom Vlade Federacije iz stava (1) ovog člana.
- (3) Odredbe ovog člana na odgovarajući način primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

Član 22.
(Postupak unutrašnjeg zaduživanja vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća)

U granicama i ovlaštenjima iz ovog Zakona, provođenje postupka zaduživanja vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća provodi se u skladu sa propisima koji uređuju njihovo poslovanje.

Odjeljak E. Svrha i postupak vanjskog zaduživanja

Član 23.
(Svrha vanjskog zaduživanja)

- (1) Federacija, kanton, grad i općina se mogu zaduživati po osnovu vanjskog duga u sljedeće svrhe:
 - a) Finansiranja budžetskog deficita;
 - b) Finansiranja razvojnih programa i kapitalnih investicija odobrenih programom javnih investicija;
 - c) Servisiranje duga, uključujući i povezane troškove;
 - d) Plaćanja aktiviranih garancija u potpunosti ili djelimično;
 - e) Prijevremene otplate duga ili otkupa izdatih dužničkih vrijednosnih papira;
 - f) Restrukturiranja nedospjelog duga;
 - g) Finansiranja posebnih programa odobrenih od strane nadležnog zakonodavnog i predstavničkog tijela.
- (2) Vanbudžetski korisnik i javno preduzeće mogu, u skladu sa odredbama ovog Zakona, stvoriti obaveze po osnovu vanjskog duga samo u svrhe koje su dopuštene propisima koji uređuju njihovo poslovanje.

Član 24.
(Provedba vanjskog zaduživanja)

Vanjsko zaduživanje Federacije, kantona, grada, općine, vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća provodi se u skladu sa odredbama ovog Zakona i propisima Bosne i Hercegovine koji uređuju dug, zaduživanje i garancije.

Član 25.
(Postupak vanjskog zaduživanja Federacije)

- (1) Inicijativa za stvaranje vanjskog duga pokreće se zahtjevom koji se podnosi Federalnom ministarstvu finansija.
- (2) Na prijedlog Federalnog ministarstva finansija, Vlada Federacije utvrđuje osnove za pregovore i određuje tim za pregovore koji usaglašava prijedlog kreditnog sporazuma i drugih dokumenata koji iz njega proizlaze.

- (3) U slučaju stvaranja relevantnog vanjskog duga Federacije, Federalno ministarstvo finansija dostavlja Ministarstvu finansija i trezora zahtjev kojim pokreće inicijativu za stvaranje vanjskog državnog duga.
- (4) Federalno ministarstvo finansija je odgovorno za vođenje pregovora.
- (5) Nakon završenih pregovora, na osnovu usaglašenog prijedloga kreditnog sporazuma i zapisnika sa pregovora, na prijedlog Federalnog ministarstva finansija, Vlada Federacije utvrđuje prijedlog odluke o zaduženju.
- (6) Prijedlog odluke iz stava (5) ovog člana sadrži:
 - a) svrhu, odnosno namjenu zaduženja;
 - b) formu, valutu i visinu zaduženja;
 - c) uslove zaduženja;
 - d) okvirni iznos sredstava i način osiguranja istih u slučaju da je potrebno osigurati sufinansiranje projekta;
 - e) ovlaštenja za izdavanje instrumenata osiguranja i potpisivanje kreditnih sporazuma.
- (7) Odluku o zaduženju donosi Parlament Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Parlament Federacije).
- (8) U slučaju indirektnog duga, odnosno kada je finansijska obaveza na osnovu vanjskog duga Federacije alocirana na kanton, općinu, grad, vanbudžetskog korisnika ili javno preduzeće, Federalno ministarstvo finansija pripremit će prijedlog podugovora kojim prenosi prava i obaveze na kanton, općinu, grad, vanbudžetskog korisnika ili javno preduzeće.
- (9) U slučaju izmjena postojećih kreditnih sporazuma provodi se procedura iz st. (1) do (8) ovog člana, izuzev u slučaju promjene datuma efektivnosti i raspoloživosti kredita, ili datuma početka otplate kredita.
- (10) Kada vanjsko zaduženje Federacije nastaje emisijom obveznica na međunarodnom finansijskom tržištu, u skladu sa propisima iz člana 12. st. (1) i (2) Zakona, na prijedlog Federalnog ministarstva finansija, Vlada Federacije donosi odluku o emisiji obveznica kojom se određuju svi relevantni elementi emisije.
- (11) Vlada Federacije propisuje opće uslove emisije obveznica Federacije na međunarodnom finansijskom tržištu.
- (12) Federalni ministar finansija pravilnikom propisuje način podnošenja zahtjeva iz stava (1) ovog člana, obavezan sadržaj zahtjeva, te obavezne priloge i dokumentaciju.

Član 26.

(Postupak direktnog vanjskog zaduživanja kantona, grada, općine, vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća)

- (1) Kanton, grad, općina, vanbudžetski korisnik i javno preduzeće može se direktno zadužiti kod vanjskih kreditora, a vanbudžetski korisnik i javno preduzeće i na međunarodnom finansijskom tržištu.
- (2) U postupku direktnog vanjskog zaduživanja kantona, grada i općine na odgovarajući način primjenjuju se odredbe st. (1) do (6) člana 25. Zakona.
- (3) Skupština kantona, gradsko i općinsko vijeće i nadležni organ vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća donosi odluku o zaduženju iz stava (1) ovog člana.

- (4) Odluka iz stava (3) ovog člana sadrži:
- a) svrhu, odnosno namjenu zaduženja;
 - b) formu, valutu i visinu zaduženja;
 - c) uslove zaduženja;
 - d) okvirni iznos sredstava i način osiguranja istih u slučaju da je potrebno osigurati sufinansiranje projekta;
 - e) ovlaštenja za izdavanje instrumenata osiguranja i potpisivanje kreditnih sporazuma.
- (5) Nakon donošenja odluke iz stava (3) ovog člana potrebno je pribaviti saglasnosti Federalnog ministarstva finansija, ministarstva finansija kantona i gradskog odnosno općinskog vijeća iz čl. 15., 16. i 17. Zakona.
- (6) U slučaju izmjena postojećih kreditnih sporazuma provodi se procedura iz st. (1) do (6) ovog člana, izuzev u slučaju promjene datuma efektivnosti i raspoloživosti kredita, ili datuma početka otplate kredita.

Odjeljak F. Raspodjela kreditnim sredstvima

Član 27. (Namjenski projektni računi)

- (1) Federalno ministarstvo finansija je ovlašteno da otvori namjenske projektne račune za deponiranje kreditnih sredstava odobrenih Federaciji, ako ugovorom o kreditu sa međunarodnom finansijskom institucijom nije drugačije određeno.
- (2) Kreditna sredstva iz stava (1) ovog člana koriste se u svrhu za koju su odobrena, a u skladu sa ugovorom o kreditu.
- (3) Vlada Federacije donosi propis kojim se propisuje način i postupak korištenja kreditnih sredstava odobrenih Federaciji.
- (4) U slučaju direktnog vanjskog duga kantona, grada, općine, vanbudžetskog korisnika i javnog preduzeća, odobrenim kreditnim sredstvima raspolaze se na način i pod uslovima utvrđenim ugovorom o kreditu.

Član 28. (Investiranje kreditnih sredstava)

- (1) Ako ugovorom o kreditu ili propisima Bosne i Hercegovine nije drugačije određeno Federalno ministarstvo finansija je ovlašteno da sredstva odobrenih kredita Federaciji investira samo u svrhe propisane zakonom koji uređuje investiranje javnih sredstava.
- (2) Kamate ostvarene investiranjem raspoloživih sredstava predstavljaju prihod budžeta Federacije i uplaćuju se na Jedinstveni račun Trezora budžeta Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Jedinstveni račun Trezora Federacije).
- (3) Odredbe ovog člana na odgovarajući način primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

POGLAVLJE III. SERVISIRANJE DUGA

Odjeljak A. Alokacija obaveze otplate vanjskog državnog duga

Član 29. (Alokacija vanjskog državnog duga)

- (1) Alokacija vanjskog državnog duga nastalog prije stupanja na snagu ovog Zakona, a koja nije konačna, alocirat će se po principu krajnjeg korisnika. U slučaju da princip krajnjeg korisnika nije primjenjiv, tada se obaveza otplate duga alocira u skladu sa udjelima alociranog duga Federacije, Republike Srpske i Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u državni budžet u godini u kojoj se alokacija i vrši.
- (2) Federacija, kanton, grad, općina i javno preduzeće obavezni su plaćati svoj pripadajući dio vanjskog duga.

Odjeljak B. Obaveza planiranja sredstava za servisiranje duga Federacije, kantona, grada i općine i rezervne mjere

Član 30. (Obaveza planiranja sredstava)

- (1) Sredstva potrebna za servisiranje duga Federacije obavezno se planiraju u budžetu, prema dinamici dospijuća tih obaveza.
- (2) Budžetom za tekuću godinu i Zakonom o izvršenju budžeta Federacije propisat će se iznos potreban za servisiranje duga za tekuću fiskalnu godinu.
- (3) Dospjele obaveze za servisiranje duga Federacije u izvršavanju budžeta imaju prioritet plaćanja u odnosu na sve druge rashode i izdatke, i mogu se izvršavati u iznosima iznad planiranih.
- (4) Odredbe st. (1), (2) i (3) ovog člana na odgovarajući način primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

Član 31. (Mjere u slučaju kašnjenja servisiranja indirektnog duga Federacije)

- (1) Dužnik u čije ime se zadužila Federacija dužan je u potpunosti platiti iznos koji je plativ na dan dospijuća po osnovu indirektnog duga Federacije.
- (2) U slučaju kada je izvjesno da dužnik neće biti u mogućnosti na dan dospijuća u potpunosti platiti svoje obaveze po osnovu indirektnog duga Federacije, dužan je obavijestiti Federalno ministarstvo finansija o mogućnosti takvog kašnjenja najkasnije 30 dana prije roka dospijuća duga.
- (3) Obavijest iz stava (2) ovog člana mora sadržavati obrazloženje eventualnog kašnjenja i rok izmirenja tih obaveza.
- (4) U slučaju izuzetnog pogoršanja finansijskog stanja dužnika, Federalno ministarstvo finansija može, na zahtjev dužnika, odobriti reprogram kreditnih obaveza po osnovu indirektnog duga Federacije.
- (5) Uz zahtjev iz stava (4) ovog člana dužnik dostavlja i obrazloženje zahtjeva, plan otplate duga, detaljan plan novčanih tokova za godinu u kojoj se zahtjev podnosi, te druge informacije i dokumentaciju koju Federalno ministarstvo finansija zatraži.

- (6) Reprogram kreditnih obaveza iz stava (4) ovog člana može uključivati ukupan iznos svih dospjelih, a neplaćenih glavnica, kamata i drugih troškova kredita, kao i ukupan iznos nedospjelih glavnica kredita koje dospijevaju u periodu koji ne prelazi dvije godine. Rok otplate reprogramiranih obaveza ne može biti duži od sedam godina, a period odgode dvije godine.
- (7) Na reprogramirane kreditne obaveze iz stava (6) ovog člana dužnik je obavezan plaćati kamatu po stopi koja je jednaka kamatnoj stopi ostvarenoj na posljednjoj aukciji obveznica Federacije čija je ročnost ekvivalentna roku otplate reprogramiranih obaveza.
- (8) U slučaju odobrenja reprograma kreditnih obaveza sa dužnikom se zaključuje ugovor ili aneks ugovora kojim se preciziraju međusobna prava i obaveze koje iz reprograma proizlaze. Ako dužnik ne obavijesti Federalno ministarstvo finansija ili zakasni izmiriti svoju ugovornu obavezu na dan dospijeća dužan je, bez potrebe obavještenja od strane Federalnog ministarstva finansija, obračunati i platiti zakonsku zateznu kamatu na zakašnjeli iznos od dana dospijeća do dana stvarnog plaćanja.

Član 32.

(Dodatne mjere u slučaju kašnjenja servisiranja indirektnog duga Federacije)

- (1) U slučaju da kanton, grad ili općina kasne u izmirenju obaveza po osnovu indirektnog duga Federacije duže od 60 dana od dana dospijeća, a ne podnese zahtjev za reprogram obaveza u skladu sa stavom (4) i (5) člana 31. Zakona, Federalno ministarstvo finansija će:
 - a) Privremeno obustaviti transfere iz budžeta Federacije prema kantonu, gradu i općini;
 - b) Zaplijeniti i zadržati dio prihoda sa Posebnog računa za raspodjelu prihoda od indirektnih poreza sa Jedininstvenog računa koji pripadaju kantonu, gradu odnosno općini;
 - c) Aktivirati druge instrumente osiguranja naplate.
- (2) Dok se dospjele obaveze kantona, grada i općine prema Federaciji po osnovu indirektnog duga u potpunosti ne izmire ili ne podnese zahtjev za reprogram obaveza, Federacija ne može izdavati garanciju niti stvarati indirektni dug u ime kantona, grada i općine, a Federalno ministarstvo finansija ne može izdavati kantonu, gradu i općini saglasnosti iz člana 15. Zakona.
- (3) Odredbe stava (1) tač. a) i c) i stava (2) ovog člana na odgovarajući način se primjenjuju i na vanbudžetske korisnike i javna preduzeća.

Član 33.

(Rezervne mjere u slučaju kašnjenja servisiranja duga kantona, grada i općine prema drugim povjeriocima)

- (1) U slučaju da kanton, grad i općina kasne u izmirenju obaveza po bilo kojem dugu definiranim ovim Zakonom, osim po osnovu indirektnog duga Federacije, duže od 30 dana od datuma dospijeća, dužni su u roku od pet dana po isteku ovog roka obavijestiti Federalno ministarstvo finansija.
- (2) Po prijemu obavijesti iz stava (1) ovog člana Federalno ministarstvo finansija je ovlašteno od kantona, grada ili općine zahtijevati izradu i utvrditi rok za dostavu plana mjera za osiguranje sredstava za servisiranje duga.
- (3) Plan mjera iz stava (2) ovog člana podliježe odobrenju povjerioca.
- (4) U slučaju da kanton, grad ili općina ne dostavi plan mjera iz stava (2) ovog člana u roku koji odredi Federalno ministarstvo finansija ili ne provodi odobrene mjere, ili je izvjesno da dužnik neće biti u mogućnosti platiti dospjele obaveze, a taj dug je osiguran instrumentom iz člana 6. stav (2) tačka d) Zakona, Federalno ministarstvo finansija će, u svrhu urednog servisiranja duga

prema povjeriocima, zaplijeniti i zadržati dio prihoda sa Posebnog računa za raspodjelu prihoda od indirektnih poreza sa Jedinственог računa koji pripadaju kantonu, gradu odnosno općini.

- (5) Zaplijenjena sredstva iz stava (4) ovog člana, Federalno ministarstvo će deponovati na namjenski račun za servis duga dužnika i plativa su povjeriocu u skladu sa uslovima definiranim ugovorom o kreditu, zajmu, lizingu ili odlukom o emisiji vrijednosnih papira.

Član 34. **(Primjena odredbi)**

- (1) U slučaju kolizije odredbi čl. 32. i 33. ovog Zakona i Zakona o pripadnosti javnih prihoda u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 22/06, 43/08, 76/08, 22/09, 35/14, 99/15 i 17/22) primjenjuju se odredbe čl. 32. i 33. ovog Zakona.
- (2) Odredbe čl. 31. i 32. ovog Zakona na odgovarajući način primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

Odjeljak C. Saradnja sa Centralnom bankom

Član 35. **(Računi za servisiranje vanjskog duga)**

- (1) Federalno ministarstvo finansija ovlašteno je da otvori račune u Centralnoj banci za uredno servisiranje direktnog vanjskog duga Federacije i plaćanje direktnih vanjskih garancija Federacije.
- (2) Ministarstvo finansija i trezora ovlašteno je da kod Centralne banke otvori namjenske račune, odnosno podračune u svrhu urednog servisiranja obaveza relevantnog duga Federacije.

Član 36. **(Agentski ugovor)**

Federalno ministarstvo finansija je ovlašteno da zaključi agentski ugovor sa Centralnom bankom kojim će se utvrditi način i uvjeti u skladu sa kojima će Centralna banka obavljati agentske poslove za Federalno ministarstvo finansija, uključujući, ali ne ograničavajući se na osiguravanje strane valute ili valuta u razmjenu za domaću valutu u iznosima potrebnim da se udovolji zahtjevima za planirano servisiranje direktnog vanjskog duga Federacije.

Član 37. **(Primjena odredbi)**

Odredbe čl. 35. i 36. ovog Zakona na odgovarajući način primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

POGLAVLJE IV. GARANCIJE

Odjeljak A. Opis garancija Federacije

Član 38. **(Opće odredbe o garancijama)**

- (1) Garancija Federacije može se izdati u skladu sa uslovima definiranim ovim Zakonom i ne može proizaći sama po sebi ili na drugi način biti indirektno izdata.
- (2) Garancija Federacije predstavlja potencijalnu obavezu Federacije. Obaveza Federacije nastaje ako dužnik nije izvršio otplatu garantiranog duga uz troškove finansiranja u skladu sa uslovima finansijske obaveze u cijelosti ili djelimično, te ukoliko su ispunjeni ostali uslovi iz garancije.
- (3) Obaveza Federacije je da po dospelju vrši otplatu u skladu sa planom i neće biti odgovorna za bilo kakva prijevremena plaćanja, osim ako je to izričito prihvatila u skladu sa uslovima garancije.

- (4) Garancija Federacije se pretvara u dug Federacije kada Federalno ministarstvo finansija utvrdi da plaćanje ili plaćanja koja su dospjela na ime finansijske obaveze na koju se garancija Federacije odnosi nisu izvršena u skladu sa uslovima zaduživanja i da dužnik nije izvršio svoju obavezu.
- (5) Pretvaranje garancije u dug Federacije ne podliježe bilo kojem ograničenju duga Federacije iz ovog Zakona.
- (6) Odredbe ovog člana na odgovarajući način primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

Odjeljak B. Izdavaoci i tražioci garancije

Član 39. (Izdavaoci i tražioci garancije)

- (1) Izdavalac garancije je Federacija, kanton, grad ili općina, nezavisno od osnovnog posla između dužnika i povjerilaca.
- (2) Tražilac garancije je dužnik koji se obavezuje da će otplatiti garantirani dug uz troškove finansiranja u skladu sa uslovima akta o preuzimanju finansijske obaveze.
- (3) Federacija može izdavati garancije kantonima, gradovima, općinama, vanbudžetskim korisnicima, bankama i privrednim subjektima sa sjedištem na području Federacije, u svrhe definirane članom 42. Zakona.
- (4) Kanton može izdavati garancije gradu i općini sa područja kantona, vanbudžetskim korisnicima kantona i privrednim subjektima sa sjedištem na području kantona, u svrhe definirane članom 41. stav (1) Zakona.
- (5) Grad i općina može izdavati garancije vanbudžetskim korisnicima grada odnosno općine i privrednim subjektima sa sjedištem na području grada odnosno općine, u svrhe definirane članom 41. stav (1) Zakona.
- (6) Garancija Federacije, kantona, grada i općine može se izdati samo dužniku, odnosno tražiocu garancije koji ispunjava kriterije podobnosti koje utvrđuje federalni ministar finansija.

Član 40. (Vrste garancija)

- (1) Federacija, kanton, grad i općina mogu izdavati direktne i indirektne, vanjske i unutrašnje garancije za dugoročni dug u obliku zajma, kredita ili obveznica.
- (2) Indirektna garancija Federacije može biti izdata samo u korist Bosne i Hercegovine, a indirektna garancija kantona, grada i općine može biti izdata samo u korist Federacije.
- (3) Federacija, kanton, grad i općina ne mogu:
 - a) biti sudužnici po kreditu,
 - b) izdavati garancije za zaduživanje privatnog partnera za provedbu projekata energetske efikasnosti i projekata javno-privatnog partnerstva.

Odjeljak C. Namjena i ograničenja za izdavanje garancija

Član 41. (Namjena garancija)

- (1) Federacija, kanton, grad i općina mogu izdavati garancije u sljedeće svrhe:
 - a) za finansiranje kapitalne investicije koja je odobrena u Programu javnih investicija Federacije ili kantona sa visokim rangom prioritetnosti;
 - b) za finansiranje programa restrukturiranja ili finansijske sanacije privrednog subjekta koji pruža usluge od javnog interesa, ukoliko je takav program u skladu s propisima o državnoj pomoći i prethodno odobren od strane nadležnog zakonodavnog ili predstavničkog tijela.
- (2) Izuzetno od stava (1) ovog člana, Federacija može izdavati garancije u svrhu uspostavljanja i finansiranja posebnih kreditnih linija ili programa odobrenih od strane Parlamenta Federacije ukoliko je kreditor međunarodna finansijska institucija.
- (3) Federacija, kanton, grad ili općina ne mogu izdati garanciju za refinansiranje i reprogramiranje postojećeg duga dužnika kod istog povjerioca.

Član 42. (Ročnost garancija)

- (1) Kod kapitalnih investicija garantirani dug dospijeva i plativ je na datum koji ne prelazi vrijeme amortizacije tih investicija, a najduže do 25 godina.
- (2) Garancija se izdaje na određeni vremenski period koji ne može biti duži od 60 dana od trajanja preuzete finansijske obaveze.

Odjeljak D. Procedure za izdavanje garancija

Član 43. (Zahtjev za izdavanje garancija)

- (1) Tražilac garancije, u skladu sa ovim Zakonom, podnosi zahtjev za izdavanje garancije na propisanom obrascu.
- (2) Uz zahtjev iz stava (1) ovog člana i potvrdu o uplaćenju administrativnoj taksi, tražilac garancije dostavlja dokumentaciju na osnovu koje se može procijeniti finansijsko stanje dužnika i njegova solventnost, te informacije u vezi s povjericem.

Član 44. (Ovlaštenje za donošenje propisa)

Federalni ministar finansija pravilnikom propisuje postupak izdavanja garancija, formu obrasca za izdavanje garancije, dokumentaciju koja treba biti dostavljena uz zahtjev za izdavanje garancije, kriterije podobnosti tražioca garancije, dokumentaciju koju je potrebno dostaviti Vladi Federacije, vladi kantona, gradonačelniku, odnosno načelniku uz nacrt odluke za izdavanje garancije, preporučeni elementi sporazuma ili izjave o garanciji, način obračuna i naplate premije i provizije za garanciju i vremenski rok u kom je tražilac garancije obavezan izvršiti plaćanje premije i provizije.

Član 45. (Postupak donošenja odluke o izdavanju garancije)

- (1) Po prijemu zahtjeva za izdavanje garancije Federacije uz prateću dokumentaciju, Federalno ministarstvo finansija odmah obavlja preliminarni pregled kako bi provjerilo prijem svih validnih i vjerodostojnih informacija i dokumentacije potrebnih za procjenu kreditnog rizika.

- (2) Tražilac garancije će Federalnom ministarstvu finansija dostaviti nacrt akta kojim se preuzima finansijska obaveza, omogućiti Federalnom ministarstvu finansija učešće u pregovorima koji se tiču sačinjavanja gore navedenog akta, te ni u kom slučaju neće pristupiti zaključenju ili izdavanju akta kojim se preuzima finansijska obaveza prije nego što Federalno ministarstvo finansija da saglasnost na njegov sadržaj.
- (3) Federalno ministarstvo finansija će, vodeći računa o državnoj pomoći u obliku garancija, propisati kriterije, metodologiju i proceduru za procjenu rizika, na temelju kojih će biti izvršena procjena rizika.
- (4) U skladu sa propisom iz stava (3) ovog člana Federalno ministarstvo finansija vrši procjenu rizika, odnosno utvrđivanje nivoa rizika kojem se Federacija izlaže ukoliko se garancija odobri.
- (5) Ako je to potrebno, prilikom utvrđivanja rizika u skladu sa ovim Zakonom, Federalno ministarstvo finansija može zatražiti pomoć u vidu eksternog pravnog, risk, poreznog, računovodstvenog ili nekog drugog ekspertnog mišljenja s ciljem uvida u sve relevantne aspekte transakcije.
- (6) Profesionalni vanjski savjetnik iz stava (5) ovog člana, uz potrebnu stručnost i sposobnost, mora ispunjavati zahtjeve nezavisnosti za obavljanje procjene rizika.
- (7) Dostavljanje potpune dokumentacije u skladu sa ovim Zakonom i propisima koji iz njega proizlaze, samo po sebi podnosiocu zahtjeva ne garantira pravo na izdavanje garancije.
- (8) Federalno ministarstvo finansija dužno je, u roku ne kraćem od 30 dana i ne dužem od 90 dana od dana prijema potpunog zahtjeva za izdavanje garancije, izvršiti analizu dokumentacije i procjenu rizika, te Vladi Federacije, uz informaciju o traženoj garanciji, dostaviti:
 - a) Kratak opis kapitalne investicije iz člana 41. stav (1) tačka a) ili programa iz člana 41. stav (1) tačka b) Zakona;
 - b) Mišljenje Federalnog ministarstva finansija i nadležnog ministarstva;
 - c) Nacrt akta kojim se preuzima finansijska obaveza;
 - d) Odluku nadležnog organa tražioca garancije o prethodnoj saglasnosti za zaduživanje osim u slučaju zaduživanja kantona, grada ili općine;
 - e) Nacrt odluke o izdavanju garancije.
- (9) U slučaju angažovanja profesionalnog vanjskog savjetnika za procjenu rizika, rok iz stava (8) ovog člana bit će produžen za period potreban za procjenu rizika određen ugovorom sa profesionalnim vanjskim savjetnikom.
- (10) Vlada Federacije utvrđuje prijedlog odluke o izdavanju garancije Federacije koji dostavlja Parlamentu Federacije na usvajanje.
- (11) Odluku o izdavanju garancije donosi Parlament Federacije.
- (12) Sporazum ili izjavu o garanciji potpisuje federalni ministar finansija.

Član 46. **(Praćenje procesa izdavanja garancija)**

- (1) Procedure praćenja procesa izdavanja garancija Federacije, usklađene sa propisima o državnoj pomoći, utvrđuju se propisom koji donosi Federalno ministarstvo finansija.
- (2) Tražilac garancije, odnosno dužnik je dužan obavijestiti davaoca garancije u slučaju bilo kakve promjene pravnog statusa, te u slučaju finansijskih teškoća.
- (3) Promjene akta kojim je preuzeta finansijska obaveza moraju biti odobrene od strane nadležnog zakonodavnog tijela.

- (4) U slučaju da je tražilac garancije privatni subjekt, ništavne su bilo kakve promjene odredbi akta kojim je preuzeta finansijska obaveza koju osigurava garancija, ukoliko nisu odobrene od strane nadležnog zakonodavnog tijela.
- (5) U slučaju promjene akta kojim se preuzima finansijska obaveza, provodi se procedura iz člana 45. Zakona.

Član 47.
(Uslovi za potpis ugovora o izdavanju garancije)

Ugovor o izdavanju garancije se potpisuje nakon ispunjenja svih uslova kako slijedi:

- a) objave odluke o izdavanju garancije u „Službenim novinama Federacije BiH“,
- b) dostavljanja odluke nadležnog organa tražioca garancije o davanju saglasnosti na zaduženje,
- c) uplate premije rizika i provizije za izdavanje garancije,
- d) dostavljanja instrumenata osiguranja.

Član 48.
(Izdavanje garancije)

Garancija se izdaje nakon ispunjenja uslova utvrđenih ovim Zakonom i ostalih uslova iz ugovora o izdavanju garancije, a stupa na snagu danom potpisivanja.

Član 49.
(Primjena odredbi)

Odredbe čl. 45. do 48. na odgovarajući način primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

Odjeljak E. Garancijski fond

Član 50.
(Status Garancijskog fonda)

- (1) Garancijski fond Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Garancijski fond) predstavlja poseban budžetski fond sa podračunom u okviru Jedininstvenog računa Trezora Federacije koji je namijenjen za plaćanje po aktiviranim garancijama.
- (2) Sredstva Garancijskog fonda se akumuliraju uplatama administrativnih taksi iz člana 52. stav (2) Zakona, provizija i premija rizika, namjenskih novčanih depozita iz člana 6. stav (2) Zakona, prihoda od investiranja sredstava Garancijskog fonda na otvorenom tržištu, sredstava iz budžeta Federacije, sredstava proisteklih iz naplaćenih potraživanja po osnovu aktiviranih garancija, te ostalim uplatama ako je to potrebno.
- (3) Sredstva iz Garancijskog fonda se isplaćuju isključivo novčanim odlivima po aktiviranim garancijama, povratom namjenskih novčanih depozita i ne mogu se koristiti u druge svrhe.
- (4) Planiranje finansiranja i održavanje Garancijskog fonda u nadležnosti je Vlade Federacije, a administrativni poslovi su u nadležnosti Federalnog ministarstva finansija.
- (5) Sredstva Garancijskog fonda do visine ukupnih potencijalnih obaveza koje dospijevaju u toj godini će obavezno biti planirana budžetom Federacije za navedenu godinu.

Član 51.
(Uspostavljanje i upravljanje Garancijskim fondom)

- (1) Vlada Federacije donosi propis kojim se utvrđuje uspostavljanje, način finansiranja i upravljanja Garancijskim fondom, iznos i način naplate administrativne takse, način obračuna i naplate

provizije i premije rizika, dinamika punjenja Garancijskog fonda, te minimalni nivo pokrivenosti garantiranog a neotplaćenog duga, te druga pitanja koje se odnose na upravljanje sredstvima Garancijskog fonda.

- (2) Ukupna vrijednost i struktura Garancijskog fonda utvrđuju se Zakonom o izvršenju budžeta Federacije.

Član 52.

(Naplata administrativne takse, provizije i premije rizika)

- (1) Federalno ministarstvo finansija ovlašteno je naplatiti administrativnu taksu na zahtjev za izdavanje garancije, te obračunati i naplatiti proviziju i premiju rizika za svaku izdatu garanciju.
- (2) Administrativna taksa predstavlja iznos koji se utvrđuje propisom Vlade Federacije iz člana 51. Zakona, predstavlja bespovratnu naknadu za fiksne i varijabilne administrativne troškove koji se generiraju prilikom procesuiranja zahtjeva za odobrenje garancije, a uplaćuje se u korist Garancijskog fonda prilikom podnošenja zahtjeva za izdavanje garancije.
- (3) Federalno ministarstvo finansija je ovlašteno naplatiti bespovratnu proviziju, kao preduslov za izdavanje garancije, na osnovu iznosa garancije koja se izdaje.
- (4) Provizija se obračunava u procentu na iznos garancije, a naplaćuje se s ciljem osiguranja kontinuiteta sistema izdavanja garancija Federacije.
- (5) U slučaju odobrenja zahtjeva za izdavanje garancije, iznos provizije iz stava (1) ovog člana će biti umanjen za iznos plaćene administrativne takse.
- (6) Premija rizika proporcionalna je nivou rizika po izdatoj garanciji i iskazuje se u procentu od iznosa duga na koji se izdaje garancija. Procenat premije rizika se utvrđuje jednokratno prilikom odobravanja izdavanja garancije, a premija rizika se utvrđuje i naplaćuje godišnje, primjenom utvrđenog procenta na ostatak duga koji garancija pokriva.
- (7) Administrativna taksa, provizija i premije rizika uplaćuju se na Jedinstveni račun Trezora Federacije u korist Garancijskog fonda.

Član 53.

(Investiranje sredstava)

- (1) U svrhu povećanja sredstava, novac koji stoji na raspolaganju Garancijskom fondu se može investirati u operacije na otvorenom tržištu.
- (2) Federalno ministarstvo finansija odlučuje o investiranju sredstava Garancijskog fonda u skladu sa propisima o investiranju javnih sredstava i propisom Vlade Federacije iz stava (1) člana 52. Zakona.

Član 54.

(Primjena odredbi)

Odredbe čl. 50. do 53. na odgovarajući način primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

Odjeljak F. Praćenje garancija i plaćanje po osnovu garancija Federacije, kantona, grada i općine

Član 55. (Praćenje garancija)

- (1) Federalno ministarstvo finansija je dužno redovno pratiti izdate garancije i otplatu duga po izdatim garancijama.
- (2) Federalno ministarstvo finansija je dužno vršiti analizu portfolija izdatih garancija s ciljem procjene rizičnosti portfolija u svrhu predviđanja i pripreme za moguću aktivaciju garancije.
- (3) Tražilac garancije, odnosno dužnik je odgovoran za dostavljanje informacija i dokumenata Federalnom ministarstvu finansija definiranih ugovorom o izdavanju garancije u rokovima utvrđenim ugovorom.
- (4) Federalno ministarstvo finansija ima pravo da izvrši ad-hoc reviziju ili pregled, te da u svakom trenutku od tražioca garancije, odnosno dužnika zahtijeva dostavljanje i drugih relevantnih informacija i dokumentacije, a tražilac garancije odnosno dužnik ima obavezu dostaviti sve tražene informacije i dokumentaciju.

Član 56. (Godišnji pregled izdatih garancija)

- (1) Federalno ministarstvo finansija obavlja godišnji pregled svih izdatih garancija Federacije na osnovu kojih može nastati obaveza za Federaciju, s tim što će se pregled završiti najkasnije do usvajanja budžeta za narednu fiskalnu godinu.
- (2) Pregledom iz stava (1) ovog člana će se procijeniti iznos potencijalnih obaveza na osnovu izdatih garancija Federacije za narednu fiskalnu godinu, te procijeniti struktura i vrijednost Garancijskog fonda.
- (3) Procedure i vremenski okvir koji se odnosi na godišnji pregled garancija utvrđuju se propisom Federalnog ministarstva finansija.

Član 57. (Plaćanje na osnovu garancija)

- (1) U slučaju da dužnik ne izvrši uplatu ili uplate u skladu sa uslovima finansijske obaveze i povjerilac potvrdi da je pokušao naplatiti potraživanje od dužnika aktiviranjem svih drugih osiguranja po finansijskoj obavezi, povjerilac može dostaviti Federalnom ministarstvu finansija zahtjev za plaćanje obaveze.
- (2) U zahtjevu za plaćanje iz stava (1) ovog člana navodi se iznos glavnice duga koji nije otplaćen i iznos neplaćenih ili zaostalih troškova finansiranja. Nakon što utvrdi da je zahtjev za plaćanje iz stava (1) ovog člana osnovan i u skladu sa uvjetima iz sporazuma o garanciji, Federalno ministarstvo finansija izvršit će uplatu neizmirenih dospjelih obaveza povjeriocu u roku od 15 dana od dana podnošenja zahtjeva.

Član 58. (Primjena odredbi)

Odredbe čl. 55. do 57. na odgovarajući način primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

Odjeljak G. Naplata potraživanja na osnovu izdatih garancija Federacije, kantona, grada, odnosno općine

Član 59. (Regresno pravo i naplata potraživanja)

- (1) Nakon izvršenog plaćanja na osnovu garancije Federacije, Federalno ministarstvo finansija bit će nosilac svih prava i potraživanja koja je imao povjerilac prema tražiocu garancije, a u skladu sa ugovorom o izdavanju garancije, u omjeru svih plaćanja koje je Federalno ministarstvo finansija izvršilo prema toj garanciji.
- (2) Obaveza tražioca garancije da izvrši uplatu Federalnom ministarstvu finansija je безусловna i apsolutna na osnovu izvršenog plaćanja neizmirenih dospjelih obaveza povjeriocu kao korisniku garancije od strane Federalnog ministarstva finansija.
- (3) Federalno ministarstvo finansija je ovlašteno za provođenje procesa naplate potraživanja u skladu sa st. (1) i (2) ovog člana, te za poduzimanje svih mjera u skladu sa Zakonom, u cilju povrata svih iznosa plaćenih na osnovu garancija, uključujući i prateće troškove.
- (4) Federalno ministarstvo finansija će u sklopu procesa naplate potraživanja obračunati i naplatiti zateznu kamatu na sve iznose plaćene povjeriocu po osnovu izdate garancije.
- (5) Postupak naplate potraživanja po osnovu izdatih garancija se utvrđuje propisom Federalnog ministarstva finansija.

Član 60. (Mjere za naplatu potraživanja)

- (1) U postupku naplate potraživanja iz člana 59. Zakona Federalno ministarstvo finansija može koristiti sljedeće mjere:
 - a) restrukturiranje zaduženja;
 - b) aktiviranje mjenica dužnika dostavljenih u svrhu osiguranja garancije;
 - c) aktiviranje dodatnih kolaterala dostavljenih kao osiguranje garancije;
 - d) zapljenu javnih sredstava dužnika;
 - e) ostale metode u skladu sa važećim zakonima i propisima.
- (2) Za slučajeve za koje Federalno ministarstvo finansija ocijeni da je to potrebno, za proces naplate potraživanja moguće je angažovati eksterne subjekte koji svojim kvalifikacijama, stručnošću i iskustvom mogu doprinijeti efikasnijem procesu naplate.
- (3) U slučaju angažmana eksternog subjekta iz stava (2) ovog člana, odluku o pokretanju procesa naplate potraživanja donosi Vlada Federacije, a njeno praćenje provodi Federalno ministarstvo finansija.

Član 61. (Prijenos potraživanja i rješavanje sporova)

- (1) Korisnik garancije ne može prenijeti svoja potraživanja na treće lice bez prethodno pribavljene pisane saglasnosti Federalnog ministarstva finansija.
- (2) Prilikom rješavanja sporova koji proizlaze iz izdatih garancija, primjenjivat će se pozitivno pravo Bosne i Hercegovine i Federacije Bosne i Hercegovine, osim u slučaju kada je izdata vanjska garancija.

Član 62.
(Primjena odredbi)

Odredbe čl. 59. do 61. na odgovarajući način primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

Odjeljak H. Prestanak garancija

Član 63.
(Prestanak garancija)

- (1) Garancija Federacije prestaje kada je:
 - a) dužnik otplatio dug na koji se odnosi garancija;
 - b) rok garancije istekao;
 - c) Federacija izvršila uplate u skladu sa uvjetima iz garancije;
 - d) Povjerilac izdao pisanu izjavu prema kojoj sve obaveze Federacije po osnovu garancije prestaju.
- (2) Federalno ministarstvo finansija konstatira i evidentira prestanak garancije.
- (3) Odredbe ovog člana na odgovarajući način primjenjuju kantoni, gradovi i općine.

POGLAVLJE V. EVIDENCIJE I IZVJEŠTAVANJE

Odjeljak A. Evidencije i obaveze dostavljanja podataka o dugu i garancijama

Član 64.
(Uspostavljanje i vođenje evidencije)

- (1) Federacija, kanton, grad i općina dužni su uspostaviti i voditi evidencije o dugu i garancijama iz svoje nadležnosti.
- (2) Federalno ministarstvo finansija uspostavlja i vodi evidenciju o javnom dugu Federacije i garancijama Federacije, dugu i garancijama kantona, gradova i općina, te dugu javnih preduzeća iz nadležnosti Federacije, kantona, grada i općine.
- (3) Kantonalno ministarstvo finansija uspostavlja i vodi evidencije o ukupnom dugu i garancijama kantona, te o dugu javnih preduzeća iz nadležnosti kantona.
- (4) Grad i općina uspostavljaju i vode evidencije o ukupnom dugu i garancijama grada, odnosno općine, te dugu javnih preduzeća iz nadležnosti grada, odnosno općine.

Član 65.
(Obaveze kantona, gradova i općina)

- (1) Kanton je dužan Federalnom ministarstvu finansija dostavljati podatke o ukupnom dugu i garancijama kantona, te dugu javnih preduzeća iz nadležnosti kantona.
- (2) Grad i općina su dužni Federalnom ministarstvu finansija dostavljati podatke o ukupnom dugu i garancijama grada i općine, te dugu javnih preduzeća iz nadležnosti grada i općine.

Član 66.
(Obaveze vanbudžetskih korisnika)

- (1) Vanbudžetski korisnik Federacije dužan je dostavljati podatke o svom dugu Federalnom ministarstvu finansija.
- (2) Vanbudžetski korisnik kantona dužan je podatke o svom dugu dostavljati istovremeno kantonalnom ministarstvu finansija i Federalnom ministarstvu finansija.
- (3) Vanbudžetski korisnik grada, odnosno općine dužan je podatke o svom dugu dostavljati istovremeno službi za finansije grada, odnosno općine i Federalnom ministarstvu finansija.

Član 67.
(Obaveze javnih zdravstvenih ustanova)

- (1) Javna zdravstvena ustanova čiji je osnivač kanton i na čije finansijske planove nadležni organ kantona daje saglasnost, a koja je do dana stupanja na snagu ovog Zakona stvorila obaveze na osnovu direktnog unutrašnjeg duga, dužna je u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona dostaviti podatke o svim takvim neizmirenim dugovima kantonalnom ministarstvu finansija i Federalnom ministarstvu finansija.
- (2) Javna zdravstvena ustanova iz stava (1) ovog člana kantonalnom ministarstvu finansija dužna je dostaviti i prateću dokumentaciju koja se odnosi na neizmirene dugove.
- (3) Javna zdravstvena ustanova čiji je osnivač grad ili općina i na čije finansijske planove nadležni organ grada, odnosno općine daje saglasnost, a koja je do dana stupanja na snagu ovog Zakona stvorila obaveze na osnovu direktnog unutrašnjeg duga, dužna je u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona dostaviti podatke o svim takvim neizmirenim dugovima službi za finansije grada, odnosno općine i Federalnom ministarstvu finansija.
- (4) Javna zdravstvena ustanova iz stava (3) ovog člana službi za finansije grada, odnosno općine dužna je dostaviti i prateću dokumentaciju koja se odnosi na neizmirene dugove.

Član 68.
(Obaveze javnih preduzeća)

- (1) Javno preduzeće iz nadležnosti Federacije dužno je podatke o svom dugu dostavljati Federalnom ministarstvu finansija i nadležnom resornom ministarstvu.
- (2) Javno preduzeće iz nadležnosti kantona dužno je podatke o svom dugu dostavljati kantonalnom ministarstvu finansija i nadležnom resornom ministarstvu.
- (3) Javno preduzeće iz nadležnosti grada i općine dužno je podatke o svom dugu dostavljati službi za finansije grada, odnosno općine.

Član 69.
(Obaveza dostavljanja podataka o dugu i garancijama institucijama Bosne i Hercegovine)

Federalno ministarstvo finansija dužno je podatke o dugu i garancijama u Federaciji dostavljati nadležnim institucijama Bosne i Hercegovine, u skladu sa propisima Bosne i Hercegovine koji uređuju dug, zaduživanje i garancije i sistem državne pomoći.

Član 70.
(Evidencije o dugu i garancijama)

Federalni ministar finansija donosi pravilnik kojim se utvrđuje sadržaj evidencija iz člana 64. Zakona, uređuje način izvještavanja, postupak i rokove dostavljanja podataka o dugu i garancijama iz čl. 65. i 66. Zakona, te druge elemente od značaja za izvještavanje i upravljanje dugom.

Odjeljak B. Izvještavanje i objavljivanje informacija o dugu i garancijama

Član 71.
(Izvještavanje o dugu)

- (1) Federacija, kanton, grad i općina su dužni sačinjavati i objavljivati kvartalne izvještaje o dugu.
- (2) Federalno ministarstvo finansija dužno je sačinjavati i Vladi Federacije dostavljati kvartalne izvještaje o dugu Federacije, te godišnje izvještaje o javnom dugu Federacije.
- (3) Kantonalno ministarstvo finansija dužno je sačinjavati i vladi kantona dostavljati kvartalne izvještaje o dugu kantona, te godišnje izvještaje o ukupnom dugu kantona.
- (4) Grad i općina su dužni sačinjavati i gradskom odnosno općinskom vijeću dostavljati na razmatranje kvartalne izvještaje o dugu grada odnosno općine, te godišnje izvještaje o dugu grada odnosno općine.

Član 72.
(Minimalan sadržaj, način i rokovi dostavljanja izvještaja)

Federalni ministar finansija donosi pravilnik kojim se utvrđuje minimalan sadržaj, način i rokovi dostavljanja izvještaja iz člana 71. Zakona, te način i rokovi objavljivanja informacija o dugu i garancijama javnog sektora Federacije.

POGLAVLJE VI. GORNJE GRANICE I UPRAVLJANJE DUGOM

Odjeljak A. Gornje granice javnog duga i garancija

Član 73.
(Gornja granica i mjere za stabilizaciju ukupnog javnog duga)

- (1) Javni dug Federacije može iznositi najviše 60% bruto domaćeg proizvoda Federacije (u daljem tekstu: BDP).
- (2) Ukoliko javni dug Federacije dostigne 50% BDP-a, Federalno ministarstvo finansija u roku od 30 dana informiše Vladu Federacije o dostizanju limita zaduženosti i predlaže mjere za optimizaciju upravljanja javnim dugom.
- (3) Vlada Federacije je u roku od 60 dana od dostavljanja prijedloga Federalnog ministarstva finansija iz stava (2) ovog člana dužna utvrditi mjere za optimizaciju upravljanja javnim dugom.
- (4) Ukoliko javni dug Federacije dostigne 55% BDP-a, Federalno ministarstvo finansija u roku od 30 dana informiše Vladu Federacije, te predlaže dodatne mjere za optimizaciju upravljanja javnim dugom, uključujući i mjere iz stava (5) ovog člana.
- (5) Vlada Federacije na prijedlog Federalnog ministarstva finansija utvrđuje mjere za smanjenje tekućih rashoda u iznosu od najmanje 3% rashoda utvrđenih u budžetu Federacije za tekuću godinu prilagođenih razmjerno preostalom periodu tekuće godine. Vlada Federacije predlaže Parlamentu Federacije usvajanje utvrđenih mjera koje će se primjenjivati dok se udio javnog

duga Federacije u BDP-u, izračunatog prema kriterijima navedenim u ovom članu, ne svede ispod 55%.

- (6) Osnovica ukupnih tekućih rashoda koja se uzima u obzir u kalkulaciji za smanjenje tekućih rashoda se umanjuje za:
- a) rashode za penzije;
 - b) izdatke za kamate;
 - c) rashode koji su pokriveni fondovima Evropske unije ili drugim bespovratnim sredstvima različitih organizacija;
 - d) rashode za likvidaciju šteta uzrokovanih prirodnim katastrofama;
 - e) doprinose za članstva Bosne i Hercegovine u međunarodnim organizacijama prema međunarodnim ugovorima.
- (7) Odredba stava (5) ovog člana se ne primjenjuje:
- a) u slučaju znatnog pogoršanja ekonomskog rasta tokom 24 mjeseca počev od prvog dana kalendarskog mjeseca nakon objave godišnjeg smanjenja realnog bruto domaćeg proizvoda u zadnjem kvartalu od najmanje 2,5% ili oko 6% u posljednje tri godine od strane nadležnog zavoda za statistiku;
 - b) u slučaju prirodnih nepogoda, tehničko-tehnoloških nesreća, drugih nesreća definiranih Zakonom o zaštiti i spašavanju ljudi i materijalnih dobara od prirodnih i drugih nesreća ili vanrednog stanja;
 - c) u slučaju objave vanrednih mjera radi povećanja sposobnosti sigurnosnih snaga u slučaju pogoršanja sigurnosne situacije;
 - d) u periodu od 24 mjeseca počev od prvog dana kalendarskog mjeseca nakon što Federalno ministarstvo finansija objavi ukupne potrebne troškove budžeta Federacije povezane sa saniranjem posljedica prirodnih nepogoda ili nesreća te troškova nastalih implementacijom međunarodnih ugovora i drugih međunarodnih obaveza Federacije koji prelaze 3% BDP-a.
- (8) Ukoliko javni dug Federacije dostigne 58% BDP-a dodatno povećanje ukupnog javnog duga Federacije moguće je samo uz odobrenje Parlamenta Federacije.
- (9) Ukoliko je garancija Federacije, kantona, grada ili općine izdata u skladu sa ovim Zakonom ili zakonom koji je bio na snazi u vrijeme izdavanja garancije, zaduženje nastalo zbog plaćanja takve garancije nije predmet ograničenja zaduženja iz ovog člana.

Član 74. (Gornja granica za izdavanje garancija Federacije)

Ukupna nominalna vrijednost neotplaćenog garantiranog duga Federacije, kantona, gradova i općina, isključujući neotplaćeni garantirani javni dug i indirektno garancije kantona, gradova i općina, ne može biti veća od 15% BDP-a.

Član 75. (Gornja granica ukupnog duga i izdavanja garancija kantona)

- (1) Ukupan dug kantona, uključujući i neotplaćeni garantirani dug koji nije uključen u ukupan dug kantona može iznositi najviše do iznosa prosječnih redovnih prihoda budžeta kantona ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine.
- (2) Kanton se može zadužiti ili izdati garanciju u okvirima ukupnih ograničenja iz stava (1) ovog člana ukoliko u vrijeme odobrenja zaduženja ili izdavanja garancije iznos servisiranja duga i potencijalnog duga koji dospijeva u svakoj narednoj godini, uključujući i servisiranje za predloženo novo zaduženje ili izdavanje garancije ne prelazi 15% prosječnih redovnih prihoda kantona ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine.

- (3) U okviru ograničenja iz stava (2) ovog člana iznos servisiranja duga koji je alociran ili se alocira na budžet kantona može iznositi najviše do 10% prosječnih redovnih prihoda kantona ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine.
- (4) Ukoliko je garancija izdata u skladu sa ovim Zakonom ili zakonom koji je bio na snazi u vrijeme izdavanja garancije, zaduženje nastalo zbog plaćanja takve garancije nije predmet ograničenja zaduženja iz stava (3) ovog člana.
- (5) Ukoliko ukupan dug kantona i neotplaćeni garantirani dug iz stava (1) ovog člana dostigne visinu prosječnih redovnih prihoda budžeta kantona ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine, dodatno povećanje ukupnog duga kantona i izdavanje garancija kantona moguće je samo uz odobrenje Parlamenta Federacije.

Član 76.

(Gornja granica ukupnog duga i izdavanja garancija grada ili općine)

- (1) Ukupan dug grada i općine, uključujući i neotplaćeni garantirani dug koji nije uključen u ukupan dug grada može iznositi najviše do dvostrukog iznosa prosječnih redovnih prihoda budžeta grada odnosno općine ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine.
- (2) Grad i općina mogu se zadužiti ili izdati garanciju u okvirima ukupnih ograničenja iz stava (1) ovog člana ukoliko u vrijeme odobrenja zaduženja ili izdavanja garancije iznos servisiranja duga i potencijalnog duga koji dospijeva u svakoj narednoj godini, uključujući i servisiranje za predloženo novo zaduženje ili izdavanje garancije ne prelazi 20% prosječnih redovnih prihoda grada odnosno općine ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine.
- (3) U okviru ograničenja iz stava (2) ovog člana iznos servisiranja duga koji je alociran ili se alocira na budžet grada ili općine može iznositi najviše do 15% prosječnih redovnih prihoda grada, odnosno općine ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine.
- (4) Ukoliko je garancija izdata u skladu sa ovim Zakonom ili zakonom koji je bio na snazi u vrijeme izdavanja garancije, zaduženje nastalo zbog plaćanja takve garancije nije predmet ograničenja zaduženja iz stava (3) ovog člana.
- (5) Ukoliko ukupan dug grada ili općine i neotplaćeni garantirani dug iz stava (1) ovog člana dostigne visinu dvostrukih prosječnih redovnih prihoda budžeta grada odnosno općine ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine, dodatno povećanje javnog duga grada ili općine i izdavanje garancija grada ili općine moguće je samo uz odobrenje Parlamenta Federacije.

Član 77.

(Isključena ograničenja)

Odredbe čl. 73. st. (1) i (3) i 76. st. (1) i (3) ne odnose se na zaduživanje alocirano na kanton, grad i općinu:

- a) za investicije iz oblasti poboljšanja energetske efikasnosti;
- b) za prefinansiranje projekata koji se finansiraju ili sufinansiraju iz sredstava Evropske unije do iznosa ukupno prihvatljivog troška projekta pod uslovom da se primljena sredstva Evropske unije koriste za otplatu duga nastalog za prefinansiranje prihvatljivih troškova projekta.

Odjeljak B. Granice izloženosti Federacije, kantona, grada i općine

Član 78.

(Granice izloženosti Federacije prema kantonu, gradu i općini)

- (1) Pojedinačna izloženost Federacije po osnovu indirektnog duga i neotplaćenog garantiranog duga prema kantonu ne može biti veća od 50% u odnosu na prosječne redovne pojedinačne prihode kantona ostvarene u posljednje tri fiskalne godine.
- (2) U okviru ograničenja iz stava (1) ovog člana izloženost Federacije u odnosu na servis indirektnog duga i neotplaćenog garantiranog duga kantona koji dopijeva u svakoj narednoj godini može iznositi najviše do 10% prosječnih redovnih prihoda kantona ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine.
- (3) Pojedinačna izloženost Federacije po osnovu indirektnog duga i neotplaćenog garantiranog duga prema gradu i općini ne može biti veća od prosječnih redovnih pojedinačnih prihoda grada i općine ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine.
- (4) U okviru ograničenja iz stava (3) ovog člana izloženost Federacije u odnosu na servis indirektnog duga i neotplaćenog garantiranog duga grada i općine koji dopijeva u svakoj narednoj godini može iznositi najviše do 10% prosječnih redovnih prihoda grada i općine ostvarenih u posljednje tri fiskalne godine.

Član 79.

(Granice izloženosti Federacije prema jednom sektoru, pravnom licu ili grupi povezanih lica)

- (1) Pojedinačna izloženost Federacije prema jednom pravnom licu po osnovu indirektnog duga i neotplaćenog garantiranog duga ne može biti veća od 10% BDP-a.
- (2) Pojedinačna izloženost Federacije prema jednom sektoru po osnovu indirektnog duga i neotplaćenog garantiranog duga ne može biti veća od 20% BDP-a.

Član 80.

(Granice izloženosti kantona, grada i općine prema jednom pravnom licu)

- (1) Pojedinačna izloženost kantona po osnovu indirektnog duga i neotplaćenog garantiranog duga prema jednom pravnom licu ne može biti veća od 30% u odnosu na prosječne redovne pojedinačne prihode kantona ostvarene u posljednje tri fiskalne godine.
- (2) Pojedinačna izloženost grada i općine po osnovu indirektnog duga i neotplaćenog garantiranog duga prema jednom pravnom licu ne može biti veća od 30% u odnosu na dvostruke prosječne redovne pojedinačne prihode grada i općine ostvarene u posljednje tri fiskalne godine.

Odjeljak C. Upravljanje dugom

Član 81.

(Nadležnost za upravljanje dugom)

- (1) Federalno ministarstvo finansija upravlja dugom Federacije, nadzire dug i daje saglasnost za nova zaduženja kantona, gradova i općina, federalnih vanbudžetskih korisnika i javnih preduzeća iz nadležnosti Federacije koja su posljednje dvije godine uzastopno iskazala negativan finansijski rezultat, te nadzire dug i zaduživanje ostalih javnih preduzeća iz nadležnosti Federacije.
- (2) Ministarstvo finansija kantona upravlja dugom kantona, nadzire dug i daje saglasnost za nova zaduženja vanbudžetskih korisnika kantona i javnih preduzeća iz nadležnosti kantona koja su

posljednje dvije godine uzastopno iskazala negativan finansijski rezultat, te nadzire zaduživanje ostalih javnih preduzeća iz nadležnosti kantona.

- (3) Služba za finansije grada upravlja dugom grada, nadzire dug i nova zaduženja vanbudžetskih korisnika grada i javnih preduzeća iz nadležnosti grada. Gradonačelnik daje saglasnost za nova zaduženja vanbudžetskih korisnika grada i javnih preduzeća iz nadležnosti grada koja su posljednje dvije godine uzastopno iskazala negativan finansijski rezultat.
- (4) Odredbe stava (3) ovog člana na odgovarajući način primjenjuju općine.

Član 82. **(Ciljevi upravljanja dugom)**

Ciljevi upravljanja dugom su pravovremeno osiguranje finansijskih sredstava za finansiranje vladinih potreba uz prihvatljive troškove i rizike u srednjem i dugom roku, te razvoj i promocija domaćeg tržišta duga.

Član 83. **(Strategija upravljanja dugom)**

- (1) Vlada Federacije na prijedlog Federalnog ministarstva finansija usvaja strategiju upravljanja dugom.
- (2) Strategija upravljanja dugom je trogodišnji dokument koji se dostavlja Vladi Federacije na usvajanje zajedno sa Prijedlogom Programa javnih investicija Federacije.
- (3) Izrada strategije upravljanja dugom zasniva se na ciljevima upravljanja dugom iz člana 82. Zakona, a uzima u obzir sljedeće faktore:
 - a) troškove i rizike postojećeg portfolija duga,
 - b) makroekonomske okvire,
 - c) projekcije servisiranja duga u narednom periodu,
 - d) očekivane potrebe za zaduživanjem,
 - e) tržišne uslove zaduživanja,
 - f) druge faktore koji mogu biti relevantni za izradu strategije.
- (4) Strategija upravljanja dugom sadrži smjernice upravljanja dugom i nivo prihvatljivosti rizika portfolija duga, planiranja zaduženja i izdavanje garancija, te druge aktivnosti koje se odnose na razvoj i promociju domaćeg tržišta duga.
- (5) Nakon usvajanja, strategiju upravljanja dugom Federalno ministarstvo finansija dužno je objaviti na svojoj internet stranici najkasnije 5 dana nakon usvajanja od strane Vlade Federacije.
- (6) Sve operacije zaduživanja i upravljanja dugom zasnivaju se na usvojenoj strategiji upravljanja dugom.

Član 84. **(Godišnji plan zaduživanja)**

- (1) Vlada Federacije na prijedlog Federalnog ministarstva finansija usvaja godišnji plan zaduživanja u roku od 60 dana od dana usvajanja budžeta za odnosnu fiskalnu godinu.
- (2) Izrada godišnjeg plana zaduživanja zasniva se na usvojenoj strategiji upravljanja dugom, usvojenom budžetu i prognozama novčanih tokova, a uključivat će:
 - a) Planirane operacije zaduživanja tokom godine;
 - b) Instrumente zaduživanja;
 - c) Ostale relevantne informacije.
- (3) Godišnji plan zaduživanja se revidira i usklađuje po potrebi.

- (4) Godišnji plan zaduživanja objavljuje se na internet stranici Federalnog ministarstva finansija, najkasnije u roku od 5 dana nakon usvajanja.

Član 85.
(Godišnji izvještaj o upravljanju dugom)

- (1) Federalno ministarstvo finansija priprema godišnji izvještaj o upravljanju dugom Federacije kojim se prezentiraju rezultati i aktivnosti upravljanja dugom, garancije i aktivnosti pozajmljivanja, i drugi finansijski aranžmani koji su zaključeni tokom protekle fiskalne godine.
- (2) Izvještaj iz stava (1) ovog člana sadrži sljedeće:
- a) Informacije o provedbi strategije upravljanja dugom i obrazloženja;
 - b) Informacije o otplati duga, plaćenim kamatama i drugim povezanim troškovima;
 - c) Informacije o svim nedospjelim kreditnim obavezama;
 - d) Listu svih nedospjelih vrijednosnih papira;
 - e) Informacije o izdatim garancijama, uključujući iznose i korisnike ovih garancija, informacije o dužnicima i procjenu fiskalnog rizika po izdatim garancijama;
 - f) Informacije o svim odobrenim kreditima i operacijama pozajmljivanja, uključujući informacije o dužnicima, neotplaćenim obavezama i procjeni kreditnog rizika po ovim kreditima.
- (3) Izvještaj iz stava (1) ovog člana Federalno ministarstvo finansija dostavlja Vladi Federacije zajedno sa izvještajem o izvršenju budžeta za proteklu fiskalnu godinu.
- (4) Nakon razmatranja, izvještaj iz stava (1) ovog člana Vlada Federacije dostavlja Parlamentu Federacije, a Federalno ministarstvo finansija dužno je isti objaviti na svojoj internet stranici najkasnije 5 dana nakon razmatranja od strane Vlade.

Član 86.
(Savjetodavna komisija za dug)

- (1) Vlada Federacije, na prijedlog Federalnog ministarstva finansija, rješenjem imenuje Savjetodavnu komisiju za dug (u daljem tekstu: Komisija).
- (2) Komisiju čine predsjednik i 6 članova koji se imenuju na period od 4 godine.
- (3) Predsjednik i članovi Komisije biraju se iz reda sljedećih institucija:
- a) Federalno ministarstvo finansija;
 - b) kantonalna ministarstva finansija;
 - c) gradovi i općine;
 - d) ekonomski fakulteti.
- (4) Rješenjem o imenovanju Komisije iz stava (1) ovog člana utvrđuju se zadaci i nadležnosti Komisije i druga pitanja od značaja za rad Komisije.
- (5) Komisija jednom godišnje podnosi izvještaj o radu Vladi Federacije BiH, a kvartalno Federalnom ministarstvu finansija.
- (6) Poslovníkom o radu Komisije koji donosi federalni ministar finansija detaljnije se uređuju prava i obaveze članova Komisije, način rada i odlučivanja, te druga pitanja od značaja za njen rad.
- (7) Federalno ministarstvo finansija pruža stručnu i administrativno-tehničku podršku Komisiji.

Član 87.
(Eksterna revizija)

- (1) Federalno ministarstvo finansija je dužno najmanje jednom u pet godina angažovati eksternog revizora s ciljem provjere djelotvornosti i efikasnosti operacija upravljanja dugom i djelotvornosti sistema interne kontrole.
- (2) Pravno lice koje bude angažovano kao eksterni revizor mora posjedovati adekvatna stručna znanja i iskustvo na poslovima eksterne evaluacije, eksterne i interne revizije.

POGLAVLJE VII. NADZOR

Član 88.
(Nadzor)

- (1) Nadzor nad primjenom odredbi ovog Zakona vrše Federalno ministarstvo finansija i ministarstva finansija kantona, u okvirima nadležnosti utvrđenih ovim Zakonom.
- (2) Poslove nadzora iz stava (1) ovog člana vrše budžetski inspektori Federalnog ministarstva finansija i ministarstava finansija kantona, svako u okviru svoje nadležnosti.

POGLAVLJE VIII. KAZNE NE ODREDBE

Član 89.
(Prekršaji)

- (1) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000 KM do 15.000 KM kaznit će se za prekršaj vanbudžetski korisnik, javno preduzeće koje je u posljednje dvije godine zaredom ostvarilo negativan finansijski rezultat i pravno lice koje ima neotplaćen dug za koji je izdata garancija Federacije, kantona, grada i općine ako zaključi ugovor o kreditu, zajmu i finansijskom lizingu bez prethodne pisane saglasnosti Federalnog ministarstva finansija, ministarstva finansija kantona i gradskog odnosno općinskog vijeća iz člana 15., 16. i 17. Zakona.
- (2) Za prekršaj iz stava (1) ovog člana novčanom kaznom u iznosu od 1.500 KM do 3.000 KM kaznit će se i odgovorno lice vanbudžetskog korisnika, javnog preduzeća i pravnog lica iz stava (1) ovog člana.
- (3) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000 KM do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj javno preduzeće ako ne izvrši plaćanje svog pripadajućeg dijela vanjskog duga iz člana 29. Zakona.
- (4) Za prekršaj iz stava (3) ovog člana novčanom kaznom u iznosu od 1.500 KM do 3.000 KM kaznit će se i odgovorno lice javnog preduzeća.
- (5) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000 KM do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj vanbudžetski korisnik, javno preduzeće, banka, mikrokreditno društvo i privredno društvo u čije ime se zadužila Federacija, kanton, grad i općina ako ne postupi u skladu sa članom 31. st. (2), (3) i (4) Zakona.
- (6) Za prekršaj iz stava (5) ovog člana novčanom kaznom u iznosu od 1.500 KM do 3.000 KM kaznit će se i odgovorno lice vanbudžetskog korisnika, javnog preduzeća, banke, mikrokreditnog društva i privrednog društva.

- (7) Novčanom kaznom u iznosu od 5.000 KM do 10.000 KM kaznit će se za prekršaj vanbudžetski korisnik, javno preduzeće, banka i privredno društvo ako ne izvrši obavezu iz člana 55. stav (4) Zakona.
- (8) Za prekršaj iz stava (7) ovog člana novčanom kaznom u iznosu od 1.500 KM do 3.000 KM kaznit će se i odgovorno lice vanbudžetskog korisnika, javnog preduzeća, banke i privrednog društva.
- (9) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000 KM do 20.000 KM kaznit će se za prekršaj vanbudžetski korisnik ako podatke o svom dugu ne dostavi nadležnom organu u skladu sa propisom iz člana 66. Zakona.
- (10) Za prekršaj iz stava (9) ovog člana novčanom kaznom u iznosu od 1.500 KM do 3.000 KM kaznit će se i odgovorno lice vanbudžetskog korisnika.
- (11) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000 KM do 20.000 KM kaznit će se za prekršaj javna zdravstvena ustanova ako podatke o svom dugu ne dostavi nadležnom organu u skladu sa članom 67. Zakona.
- (12) Za prekršaj iz stava (11) ovog člana novčanom kaznom u iznosu od 1.500 KM do 3.000 KM kaznit će se i odgovorno lice javne zdravstvene ustanove.
- (13) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000 KM do 20.000 KM kaznit će se za prekršaj javno preduzeće ako podatke o svom dugu ne dostavi nadležnom ministarstvu finansija u skladu sa propisom iz člana 70. Zakona.
- (14) Za prekršaj iz stava (13) ovog člana novčanom kaznom u iznosu od 1.500 KM do 3.000 KM kaznit će se i odgovorno lice javnog preduzeća.
- (15) Novčanom kaznom u iznosu od 10.000 KM do 20.000 KM kaznit će se za prekršaj federalni ministar finansija, ministar finansija kantona, gradonačelnik odnosno načelnik ako obaveze koje čine unutrašnji i vanjski dug ne otplaćuju u skladu sa članom 5. Zakona.

POGLAVLJE IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 90.

(Rokovi za donošenje provedbenih propisa)

- (1) Nadležni organi će u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona donijeti propise iz čl. 15. stav (5), 16. stav (4), 17. stav (4), 27. stav (3), 44. stav (1), 45. stav (3), 46. stav (1), 49., 51. stav (1), 56. stav (3), 59. stav (5), 70., 72. i 86. stav (1).
- (2) Federalno ministarstvo finansija će liste subjekata iz čl. 15., 16. i 17. Zakona objaviti u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.
- (3) Započeti postupci zaduživanja i izdavanja garancija koji nisu okončani do dana stupanja na snagu ovog Zakona nastaviti će se u skladu sa odredbama ovog Zakona.

Član 91.

(Rokovi za usklađivanje propisa)

- (1) U roku od 180 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona uskladit će se sa odredbama ovog zakona drugi propisi koji na drugačiji način uređuju pitanja koja su predmet ovog Zakona.
- (2) Vanbudžetski fond, vanbudžetski korisnik, javna zdravstvena ustanova i javno preduzeće uskladit će svoje interne akte sa odredbama ovog Zakona, u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog Zakona.

Član 92.
(Tretman konačne alokacije vanjskog duga)

- (1) Konačna alokacija vanjskog državnog duga koja je nastala prije stupanja na snagu Zakona o zaduživanju, dugu i garancijama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 52/05), Zakona o dugu, zaduživanju i garancijama u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 86/07, 24/09, 44/10 i 30/16) i ovog Zakona važeća je i obavezujuća.
- (2) Konačna alokacija vanjskog duga Federacije, kantona, općine, grada i javnog preduzeća nastala prije stupanja na snagu ovog Zakona važeća je i obavezujuća.

Član 93.
(Prestanak važenja drugih propisa)

Danom stupanja na snagu ovog Zakona prestaje da važi Zakon o dugu, zaduživanju i garancijama u Federaciji Bosne i Hercegovine („Službene novine Federacije BiH“, br. 86/07, 24/09, 44/10 i 30/16).

Član 94.
(Stupanje na snagu)

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenim novinama Federacije BiH“.

**PREDSJEDAVAJUĆI
PREDSTAVNIČKOG DOMA
PARLAMENTA FEDERACIJE BiH**

Dragan Mioković

**PREDSJEDAVAJUĆI
DOMA NARODA
PARLAMENTA FEDERACIJE BiH**

Tomislav Martinović